

"I See Chaos" de Joan Sanmartí

Interpretada per l'Orquestra del Caos

PROGRAMA

Primera part : "NYX"

Mikel Andueza: *saxo alt*

Victor de Diego: *saxo tenor i saxo soprano*

Matthew L. Simon: *trompeta*

Pere Enguix: *trombó*

Pablo Vélez: *teclat i dispositiu interactiu*

Segona part : "I See Chaos"

Ferran Armengol: *vibràfon, marimba i percussió*

Lluís Ribalta: *bateria i octapad MIDI*

Josep Pérez: *baix*

José Luis Gámez: *guitarra elèctrica i MIDI*

Mikel Andueza: *saxo alt i clarinet*

Victor de Diego: *saxo tenor, soprano i flauta*

Matthew L. Simon: *trompeta*

Pere Enguix: *trombó*

Pablo Vélez: *teclat i dispositiu interactiu*

Artur Alvarez, Ferran Conangla: so

Joan Sanmartí: *direcció*

ORQUESTRA DEL CAOS, per Joan Sanmartí

A principis de l'any 1995, un nucli de persones vinculades al Big Ensemble del Taller de Músics de Barcelona i a altres cercles de la música avantguardista de la ciutat va crear l'Orquestra del Caos, una formació independent, autònoma i estable, i també una associació promotora, impulsora i productora de música i d'altres formes del pensament artístic.

El nom de l'Orquestra del Caos no és un ornament de cap manera: l'Orquestra es proposa indefinida, desordenada, eclèctica, àgil, interdisciplinària i versàtil. És una formació oberta que interpreta, compon, balla, construeix, parla o projecta, segons els casos i les ocasions. Pot ser una formació de cinquanta, de deu, de set, de cinc, de dos. De vegades l'Orquestra del Caos és un sol home. O una sola dona.

L'Orquestra del Caos està musicalment pròxima a les línies més atrevides del jazz, de les expressions més directes de l'humor mediterrani, dels treballs més llibertaris de la música contemporània i dels usos més radicals de les noves tecnologies i de la improvisació.

L'Orquestra del Caos entén la música com una ressonància del món, i per aquesta raó es manté en contacte permanent amb altres llenguatges artístics, amb totes les manifestacions de la intel·ligència, amb l'atzar i amb l'esdevenir de l'univers.

És voluntat de l'Orquestra del Caos, mitjançant la seva presència musical, irradiar, impregnar, agitar i transformar; alhora que captar, absorbir, commoure's i ser transformada pel seu entorn.

L'Orquestra del Caos és una entitat concertada amb el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Són socis membres d'ella: Agustí Fernández, Joan Saura, Clara Garí, Xavier Maristany, Josep Manuel Berenguer i Joan Sanmartí.

Orquestra del Caos

I SEE CAOS

El CAOS com a entitat, com a concepte i com a sonoritat (em refereixo al tractament de la seva fonació) ha estat el punt de partida de dos treballs paral·lels: "NYX" i "I See Caos". Els presentem englobats sota el nom del segon. Aquests dos treballs són ben diferents, però ahora complementaris dins l'entorn sonor en què us vull introduir.

Aquest projecte neix de la necessitat de satisfer un desig estètic d'acord amb l'orientació de la meua trajectòria musical.

"NYX"

"...coexistien NYX (la Nit) i ÈREB (les Tenebres), fills de CAOS, que quan es van separar d'ell, van engendrar URÀ (el Cel) i GEA (la Terra)..."

"NYX" ha estat escrita a mode de quartet mixt de metalls i saxos, als quals s'afegeix un *sampler*, controlat per ordinador amb l'entorn de programació MAX, que fa el paper d'un segon quartet.

"Zones alternatives". L'objectiu d'aquest treball és el de crear *zones de textures alternatives* utilitzant llenguatges musicals alternatius. He treballat especialment sobre les transicions entre diferents densitats, els moviments d'*expansió/compressió o dispersió/concentració*. Això m'ha permès experimentar amb dinàmiques sobre diferents dimensions.

En la presentació definitiva de la peça, el discurs del quartet acústic és segmentat pel quartet artificial.

Introducció: la paraula CAOS, com a inici de tot, sobredimensionada fins que esdevé irreconoscible, serveix d'entorn per presentar el primer tema de la peça.

-Primera exposició: quartet.

-Reexposició duet: en aquesta intervenció, la tímbrica del quartet electrònic és el resultat d'aïllar i de modificar certs components de les sonoritats originàries del fragment anterior. Sobre aquest material, el duet de saxos exposa una variació temàtica.

-Segona exposició: "Trumpet solo". L'improvisador ha d'escollir, durant aquest fragment, entre diferents situacions amb dinàmiques antagòniques provocades per automatismes.

-Segona exposició: quartet. Presenta combinacions del quartet amb intervencions d'"organums" seqüenciats.

-"NYX, ÈREB, URÁ i GEA". Aquestes paraules inspiren harmonies que serveixen de fons per a la interacció entre el discurs improvisat del saxo soprano i l'automatisme.

-Tercera exposició temàtica: quartet. "Joc de fuga".

-Retrogradació sincronitzada de la tercera exposició i final. "I See Chaos"

En la meua música hi ha dos objectius prioritaris: crear textures que amplii les possibilitats expressives de la partitura, dels intèrprets i dels instruments; i, d'altra banda, donar a aquesta mateixa música (de tipus instrumental, estilísticament eclèctica i de convençuda avantguarda) un caràcter quotidià, més *real*, més d'acord amb el nostre entorn. És per això que la meua intenció és produir un espectacle de comunicació, poc elitista, però compromès amb l'objectiu de sorprendre, de provocar, de muntar un bon *sidral*.

Part del projecte està *inspirat* per material sonor produït pels mitjans, fàcil d'identificar per part del públic, que jo tracto de reciclar per reconvertir-lo en objecte musical.

El nostre àmbit actual és un espai sonor bombardejat indiscriminadament pels mitjans de comunicació, pels serveis de megafonia en els llocs públics i en els grans magatzems, en els ascensors, pels contestadors telefònics, etc. Sotmesos a aquesta forma d'*anestèsia*, la nostra capacitat de gaudir del fet musical queda minvada. Amb aquest treball intento reivindicar el dret a la protecció contra la *pol·lució musical i sonora* i també el dret al silenci.

A partir d'una tasca de documentació audiovisual, a fi d'extraure dels mitjans de

comunicació alguns dels materials que serviran com a *leitmotiv*, es construeixen uns *collages* que han de servir de línia temàtica principal. Sobre aquest *cantus firmus* es basa tot el discurs de l'orquestra i de les intervencions solistes.

Aquest material sonor pertany, la *majoria*, als sons i a les locucions dels programes de televisió de venda a distància, o televenda, o també anomenats *infomercials*.

Amb la sonoritat dels instruments convencionals contrasten una sèrie d'*instantànies sonores*, molt familiars per al públic televident, amb la intenció de canviar-les totalment de context.

S'efectua el processament i la seqüenciació de totes aquestes *paraules i imatges sonores*, per aconseguir que esdevinguin, en algunes seccions, com una part més de l'arranjament; s'intenta que imitin el *gest* musical dels instruments convencionals.

En altres moments de la peça, el que es persegueix és que l'arranjament instrumental imiti la mètrica dels *objectes* mostrejats.

Basada en l'estructura d'un dels *infomercials* més populars, el *Pump'n Seal*, aquesta composició s'articula en diferents parts que reflecteixen les diverses seqüències del programa.

Reflexos, seqüències, automatismes, objectes (sonors)... aquestes són algunes paraules que han estat molt presents durant tot el procés.

"I See Too"

Aquesta peça és una breu reexposició de diferents motius mitjançant un tractament amb la tècnica dels *mix*. Diferents estils i ritmes de la *flora i fauna urbana*, s'encadenen com a suport de les idees ja presentades i de les intervencions dels solistes de l'Orquestra.

CRÈDITS

Equip de producció : Agustí Fernández, Joan Saura, Xavier Maristany, Clara Garí, Josep M. Berenguer i Joan Sanmartí

Assessors de programació : Sergi Jordà, Joaquim Sanmartí

Disseny logotip : Aurora Gasull

Realització vídeo : Clara Garí

Locucions addicionals : Belén Roca

Col.laboracions i agraïments : Feliu Gasull, Fernando de Izuzquiza, Eduard Resina, Xavier Serra, Gabriel Brncic, J.E.Garde, J.Vives, T. Kamiya, Arthur Bernstein i Imma Bernardos

